

[Gammelgaard]

EF-medlemskabet sagde skatteministeren her:

»Vi« - regeringen - »mener afgjort, at konsekvensen af vores medlemskab må være, at vi ikke alene holder os inden for vore traktatmæssige forpligtelser, men også indretter os på de afgørelser, som Domstolen træffer i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.«

Hermed må det ligge ganske klart, at regeringen ikke kan opretholde sit lovforslag, og også af den grund opfordrer jeg til, at man stemmer for de ændringsforslag, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne har stillet.

Glistrup (FP):

Socialdemokratiets og venstres ordførere i denne debat har hånd i hånd fremsat meget grove angreb på kommissær Burkes ytringsfrihed, angreb, der i grovhed ikke har kendt deres lige i de sidste måneder i Danmark. Vi har faktisk ikke set noget lignende, siden skatteministeren i januar måned angreb Nationalbankdirektøren for, at det var en fornærmelse, at han fremsatte sine angreb på denne regering og særlig på den måde, dens økonomiske politik føres på. Det må ikke blive en vane i dette land, at når der er nogle, der udtrykker sig på en måde, man ikke kan lide, så skal de pågældende bare have en mundkurv på. Vi må derfor fra fremskridtspartiets side meget stærkt tage afstand fra, hvad hr. Camre og hr. Ellemann-Jensen sagde: at vi skulle bebrejde kommissær Burke, at han udtaler, hvad han mener. Han skal have lov til at ytre sig i koret af meninger på ganske samme måde som alle andre. Det var utilladelige og bedrøvelige udtalelser, der kom fra de to største partier her i denne sal vedrørende kommissær Burkes udtalelser.

Dernæst var det sådan, at man med en ægte popindstilling tog fat i nogle udenværker af det, kommissær Burke siger. Kommissær Burkes udtalelser rammer med væsentlige, saglige oplysninger til brug for denne debat med en sådan styrke, at der nok var grund til særlig at tage fat på de dele af hans indlæg, som hr. Camre fuldstændig og aldeles sprang op og faldt ned på. Det blev der i nogen grad rådet bod på med de citater, som den konservative ordfører kom med, og som jeg skal henvise til.

Det undrede mig ved at høre på venstres fremstilling og de konservatives fremstilling, at man ikke konkluderede i, at som forholdene var, måtte denne sag efter forretningsordenens § 9 gå tilbage til folketingets skatte- og afgiftsudvalg som værende utilfredsstillende oplyst, fordi det jo nu viser sig, at der på de helt centrale punkter i det, som skatte- og afgiftsudvalget har beskæftiget sig med i den forløbne halvanden måned, groft og bevidst må være løjet fra skatteministerens side over for udvalget. Det er simpelt hen situationen. Intet mindre, end at på de to helt afgørende punkter, som skatteministeren er blevet afæsket udtalelser om, har han positivt løjet om og fortiet over for udvalget det, som udvalget først og fremmest interesserede sig for i sine forhandlinger. Det drejede sig for det første om problemerne

Formanden:

Jeg går ud fra, at det ærede medlem er helt klar over, at han brugte udtrykket »positivt løjet«.

Glistrup (FP):

Ja.

Formanden:

Det kræver jo en dokumentation.

Glistrup (FP):

Ja, men den kommer.

Forholdet var det, at ministeren gentagne gange, både efter den 6. marts og efter den 28. marts 1980, har meddelt udvalget, at Burke faktisk bare optrådte som en slags privatmand, eventuelt en lobbyist for den irske whiskybranche, når han ikke rigtig kunne lide regeringens forslag. Nu oplyser Burke positivt og klart, at den 6. marts, altså længe før ministeren udtalte sig, er der over for Danmarks officielle repræsentant nede i Bruxelles givet besked om, at Burke udtalte sig på Kommissionens vegne. Ikke blot havde Burke gjort det. Ydermere har Kommissionens formand, Roy Jenkins, den 28. marts over for den danske statsminister, skatteministerens chef, gjort klart, at det, der her var tale om, var Kommissionens opfattelse. Ikke desto mindre har skatteministeren både i salen og i udvalget over for gentagne henvendelser om, hvilken vægt man kunne lægge på